Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

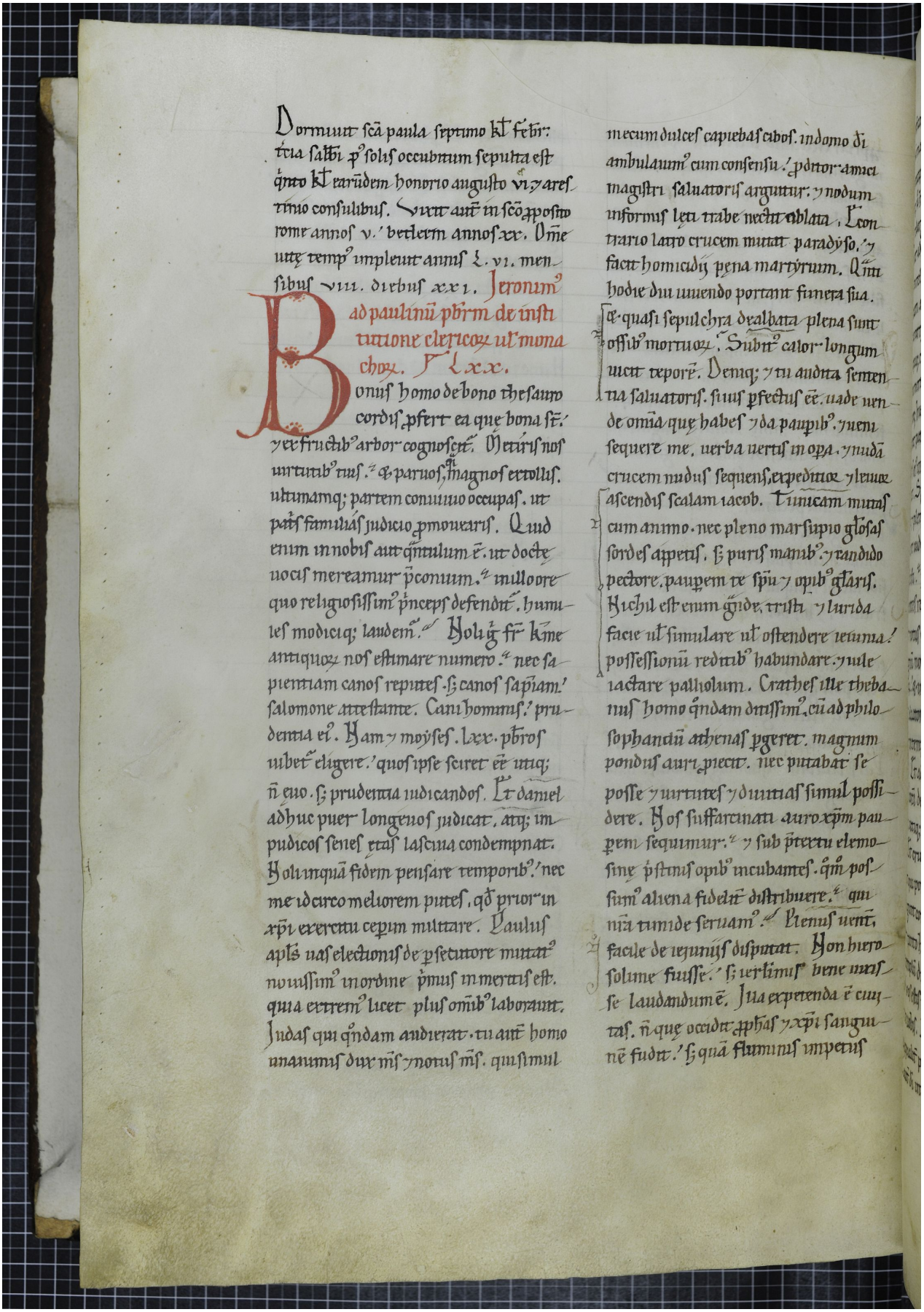

Dormiuit scā paula septimo kl̄ febr:
tcia sabbi p̄ solis occubitum sepulta est
q̄nto kl̄ earūdem honorio augusto vi. ⁊ aresti
tuio consulibus. Vixit autē in scō ꝓposito
rome annos v. betleem annos xx. Omē
uitę tempo impleuit annus l. vi. men
sibus viii. diebus xxi. Jeronimo
ad paulinū pb̄rm de institutione clericorū ul̄ monachorū. Pl̄ lxx.
Bonus homo de bono thesauro
cordis pferet ea que bona sūt.
⁊ ex fructib̄ arbor cognoscit̄. Veteris nos
uitutib̄ tuis. ⁊ ꝗ paruos, ꝗ magnos excellis.
ultimamq; partem conuiuio occupas. ut
pat̄is familiās judicio pmouearis. Quid
enim in nobis aut q̄ntulum ē. ut docte
uocis mereamur p̄conium. ⁊ nullo ore
quo religiosissimo pnceps defendit̄. humi
les modicq; laudem̄. ⁊ Noli ḡ fr̄ kīme
antiquorū nos estimare numero. ⁊ nec sa
pientiam canos reputes. ſ; canos sapiam.
salomone attestante. Cani hominis. prudentia
ei. Nam ⁊ moyses. lxx. pb̄ros
uibet̄ eligere. quos ipse sciret ēē utiq;
ñ euo. ſ; prudentia iudicandos. Et daniel
adhuc puer longeuos judicat. atq; im
pudicos senes ētās lasciua condempnat.
Noli unquā fidem pensare temporib̄. nec
me id circo meliorem putes. qd̄ prior in
xp̄i exercitu cepim militare. Paulus
apl̄s uas electionis de pseculore mutat̄
nouissimo in ordine pmus in meritis est.
quia extremo licet plus omib̄ laborauit.
Judas qui q̄ndam audierat. tu autē homo
unanimis dux mis ⁊ notus mis. qui simul
mecum dulces capiebas cibos. in domo di
ambulauimo cum consensu. pdtor amici
magistri saluatoris arguitur. ⁊ nodum
informis leui trabe nectit oblata. Et con
trario laro crucem mutat paradyso. ⁊
facit homicidij pena martyrum. Quī
hodie diu uiuendo portant funera sua.
Et quasi sepulchra dealbata plena sunt
ossib̄ mortuorū. Subito calor longum
uicit tepore. Denique ⁊ tu audita senten
tia saluatoris. si uis pfectus ēē. uade ven
de omnia quę habes ⁊ da paupib̄. ⁊ ueni
sequere me. uerba uertis in opa. ⁊ nudā
crucem nudus sequens, expeditior ⁊ leuior
ascendis scalam iacob. Tunicam mutas
cum animo. nec pleno marsupio glosas
sordes appetis. ſ; puris manib̄. ⁊ candido
pectore. paupem te spū ⁊ opib̄ glaris.
Nichil est enim q̄ide tristi ⁊ luida
facie ul̄ simulare ul̄ ostendere ieiunia.
possessionū reditib̄ habundare. ⁊ uile
iactare pallioium. Crathes ille theba
nus homo q̄ndam diuissimo, cū ad philo
sophanciū athenas pgeret. magnum
pondus auri piecit. nec putabat se
posse ⁊ uirtutes ⁊ diuitias simul possi
dere. Nos suffarcinati auro xp̄m pau
pem sequimur. ⁊ ⁊ sub p̄tectu elemo
sine p̄stinis opib̄ incubamus. q̄m̄ pos
sum̄ aliena fidelit̄ distribuere. ⁊ qui
nūa timide seruam̄. ⁊ Venus uent̄.
facile de ieiunij disputat. Non hiero
solime fuisse. ſ; uerissimis bene uiuis
se laudandum ē. Jua exprenda ē cuī
tas. ñ quę occidit ꝓphas ⁊ xp̄i sangui
nē fudit. ſ; quā fluminis impetus